

Dipòsits del camí de cal Guixa al Gall

Castellbell i el Vilar

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: Camí del Guixa a Viladoms
Alçada: 245

Coordenades:

Latitud: 41.62067
Longitud: 1.88398
UTM Est (X): 407026
UTM Nord (Y): 4608263

Classificació

Número de fitxa 08053-441
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Popular Modern Contemporani
Segle XVIII-XIX
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: Es tracta d'un element, molt ben conservat i que segurament no fa massa anys encara s'emprava. El mur de pedra està segellat amb ciment, molt ben realitzat.
Per tal de preservar-lo caldria tallar els pins que neixen al seu voltant i a tocar dels murs i arrencar la vegetació que creix a tocar de la coberta, ja que les arrels l'acabarien malmetent.
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: 08052A0080003900000X
Autoria de la fitxa Jordi Montlló i Laura Bosch

Descripció

Cisterna ubicada a mà dreta del camí que mena del Viladoms al Gall de Dalt. Consisteix en una construcció de planta rectangular, excavada parcialment en el marge, per la seva part posterior. Mesura 3 metres de llargària per 1,90 metres d'amplada i 1,95 metres de fondària interior. Està construïda amb aparell de maó disposat en cantell i reforçada per la part de ponent amb pedra lligada amb morter. El sostre és de volta de maó pla. L'interior està totalment arrebossat per evitar pèrdues d'aigua. A l'exterior, hi ha la boca per extreure l'aigua. Mesura 0,45 metres de costat i està, emmarcada per una filera de maó pla, més gruixut, del qual només se'n conserven quatre peces, que servia per aguantar la portella, probablement de fusta. A l'altre costat de la coberta, a tocar del marge, hi ha una solera feta de ciment pòrtland amb dues piques bessones, de 0,53 metres de costat que servien per preparar el brou o caldo bordelès. D'aquestes piques, només en queda l'alçada de la primera filera de maons, disposada en cantell. Segurament s'hagin desmuntat. La canal de recollida d'aigües pluvials que omplia la cisterna ha desaparegut o bé ha quedat colgada per la terra.

Observacions:

Per sobre de la cisterna hi ha les restes d'una barraca de pedra seca.

Història

L'oïdi és causat per moltes espècies diferents de fongs de l'ordre Erysiphales. És una de les malalties més fàcils de detectar, ja que fa taques blanques a les fulles i les tiges i aquestes acaben per ser recobertes pel fong. Les fulles de sota són les més afectades però l'oïdi pot aparèixer en qualsevol part de la planta. Quan la malaltia progressa les taques es fan més grosses i denses i es forma un gran nombre d'espores asexuals que estenen l'oïdi per tota la planta. Aquesta plaga aparegué a Europa a mitjans del segle XIX provinent d'Amèrica.

Aquestes estructures estan estretament lligades al territori i denoten un coneixement acurat i exhaustiu de l'entorn físic de la gent que les van construir. El seu emplaçament està pensat per a la captació d'aigües, ja sigui a partir del desviament mitjançant canals excavades a la roca.

